

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

← Szerkesztőség és kiadóhivatal →
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KLÓFIZIKAI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:
kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzletében.

Felelős szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésné
kedvesmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A nőkérdés.

Brassó, aug. 4.

A multszázadvégi francia forradalom az emberi jogokért küzdött. Bár vérengző tulkapásában nem maradt nagyon emberséges, de végeredményében mégis megszüntette egyes osztályok kiváltságát, leszedte az igába tört alsóbb rétegek sóhajta viselt lánczait. Szabadság, egyenlőség, testvériség volt a jelszó egy igazságosabb társadalom megalakulásához és a törvény előtt az emberek, ha nem is egészen, de mégis némiképp egyenlők lettek.

E nagy forradalom óta a nők is követelőbben hangoztatják igényüket a férfinemmel egyenjogúságuk iránt. Hiszen ők is az Isten képeire vannak teremtvé. Egyre hangosabban vindikálja magának a nő az egyforma részt a nyilvános és magán életben. Ez a nőkérdés azóta minden forradalom alkalmával egyre kiáltóbb lett, azonban még mindig nincsen teljesen megoldva. sem törvényben, sem a társadalom

szokásaiban, melynek felfogása, előitélete sokkal nehezebben megdönthető, mint az írott törvény paragrafusai. A férfi a nőt, bár mennyire tiszteli is benne a hitves társat, az anyát, bár mennyire is engedelmes rabja szépségének, bájainak, a férfi azért a nőt mégis csak alárendeltnek tekinti. Igaz, hogy a férfi bánásmódjában manapság mindinkább a galantéria és a gyöngédség nyilvánul, a magyar nő, bár „urának” szólítja a férjét, annak nem szolgálója, hanem „felesége” és „házastársa”.

De a nőkérdés nem is onnan származik, hogy a nők megelégtették volna a házasság gyámságát. Oka ennek inkább az a körülmény, hogy mostanában nagyon sok nőnek nem nyílik alkalmuk belépni a házasesetbe, s hogy társadalmi és életfentartási viszonyaink a mult időhöz képest alaposan megváltoztak.

Régebben a termelés sulypontja inkább a családi háztartásban rejlett. A kenyérszerző munkából minden családtag tehetsége szerint vette ki részét.

A primitív életviszonyok nélkülözhetlenné tették a házban a gondos gazdaasszonyt, nem is késett soká a férfi, hogy házastárs után nézzen, kinek ő munkájával megszerzi a kenyeret, s a ki viszont neki boldog otthont teremt. Így van ez nagyjában még most is faluhelyen, ahol ritka madár a nőtlen gazdálkodó. Ámde a mi városi életünk mostanság nagy ellentétben van a vidéki élettel. A mezei gazdálkodás össze nem egyeztethető a nagyvárosi élettel, sőt a kisipar is mindinkább kiszorul, helyet engedve a nagyiparnak, mely megöli konkurencziájával. A hajdani mesterember gyakran átváltozik gyári munkássá. És a nő, ki hajdan segítője volt férjének, szintén beáll a gyárba munkásnak s olcsóbban dolgozva, le nyomja a férfi munkabérét. Ez pedig kétszer is meggondolja magát, vajjon bizonytalan egzisztenciájához, mely annyiszor ki van téve a munkanélküliség esélyeinek, kössön-e még nőt is, megéhes gyermeksereget.

Még inkább érezhető azonban a

A „Brassói Lapok” tárczája.

Pollner tanár ur!

A „Brassói Lapok” eredeti tárczája.

Irta: Kupcsay Felician.

Mielőtt íróasztalához leült volna, még egyszer körülnézett a tágas szobában. — Estefelé járt már az idő, de azért a homály ellenére is láthatta a falon függő aquarelleket, a melyeket hajdanában még maga festetett. Egy női arckép is volt közöttük. Fekete flór takarta, a mely azonban látni engedte az arcnak rendkívüli szépségét s azt a hervadt orgonavirágot, a melyet valaki — Isten tudja mikor — tűzött a ráma szögletébe.

Pollner tanár ur maga is elismerte, hogy soha és sehol sem tudta olyan frapansul eltalálni a hangulatot a színek harmóniájában, mint a nevezett képen, a melyet ezelőtt öt évvel készített, mikor még a Zsófi felesége élt. Mikor még ez az asszony állott néki rendületlen türelemmel modellt — órahosszat, — a mikor ő éppen akarta és

érezte, hogy most működik benne legjobban a festő inspirációja.

És a Zsófi hűségesen engedelmeskedett. Valósággal imádta férjét és annak pictori szenvedélyét is.

Pollner tanár ur valósággal haragudott, hogy ismét belemerült felesége arczának szemlélésébe. Utóvégre is az az asszony már nem létezik, már meghalt! — Öt év hosszú idő s ő még csak harminczhárom éves. — Kitilthatja meg néki, hogy most mást szeressen? Elég sokáig gyászolt, eleget könyözött. Megtette társadalmi kötelességeit, de hogy egy asszonynak az emléke miatt lemondással, elzárkózva éljen minden élvezettől — azt senki fia ne kívánja tőle.

Hasonlóképen már sokszor monologizált a tanár ur — különösen utóbbi időben, a mióta Knopfmacher René asszonynyal ismerkedett meg a karácsonyi bazáron. De zugolódásának s az elkeseredés tultengésének csak most először adott olyan rideg szavakban kifejezést.

Érezte szívében, hogy az a letakart kép nap-nap után jobban gyötri őt. Megbénítja gondolataiban, akarataiban. Mindenütt meg-

jelenik az az arcz. Előtte áll szüntelen s ha menekülni akar tőle megint visszavonzza őt — mint valami csodálatos delej.

Eh ez nem tarthat mindig így! — kiáltotta. Két lépéssel az ágy előtt termett. Még egyszer a szemeibe nézett Zsófinak a fekete flórán át — olyan vad, olyan indulatos volt a tekintete, tán egy árnyalata a gyűlöletnek is kiritt belőle. Aztán hirtelen lekapta a falról a képet. Kabátja alá rejtette mint a tolvaj a lopott holmit s a lépcsőházba kirohanva egy nyitott ablakon át teljes erejéből a kert felé hajította.

Kint pedig sűrűn hullott a hó s valószínűleg már puha fehér szőnyegre esett a kép, mert semmitéle zaj avagy csörömpölés sem hallatszott a dobás után. Pollner tanár ur letörülte az izzadságot homlokáról s mint-ha jólesően mosolygott is volna mikor a szobába visszatért. Olyan megkönnyebbültnek érezte lelkét és szinte vádolta önmagát, a miért mindezt olyan későn tette meg. Mennyi kintől és szenvedéstől szabadul, ha ez hamarabb történik. — A halottak maradjanak fönt az égben — vagy a hol éppen vannak s ne akarják velünk élőkkel tovább

házasságtól elrettentő viszonyok súlya a középosztályban. Az igények annyira felszaporodtak, a közvetlen életszükségletek annyira megdrágultak, hogy a kishivatalnok, de sőt az előkelőbbek is, a tanító, a bíró, nem keres annyit, hogy rangjához illően tartson el egy családot. A házasság vagyontalan emberre nézve már nem jelent többé családi fészket, hanem töméntelen gondot, mely elől mind többen kitérnek azzal, hogy nőtlenek maradnak. A hozomány nélküli leányok pedig ritkán kapnak férjet s kénytelenek kereset után járni. Követelik tehát ők is részüket a kenyéradó munkában. Ha nem lehet hitvestársa a férfinak, ki nem akar, vagy nem képes családot alapítani: a nő követeli jogát, hogy konkurrensse lehessen a munka terén. És félelmetes konkurrens. Mert a könnyebb szellemi munkát talán több odaadással végzi, mint a férfi s a mellett jóval olcsóbban, mivel kevesebb az igénye. A nő, kimaga varrhatja ruháját, főzheti reggelijét, vacsoráját, ki könnyebben megtagadhat magától minden élvezetet, a nő kisebb fizetéssel nagyobb jólétre tesz szert, mint a férfi a nagyobb keresettel. Érezte tehát vele a konkurrencziát, s egyre hangosabban követeli egyenjogúságát úgy a magán-, mint a nyilvános életben is. Ő is akarja részét az állam, a társadalom vezetésében. Ügyvéd akar lenni, és orvos, és bíró. Egyforma a férfival. Nem elégszik meg azzal, amit eddig is kivivott: hogy nincs ugyszólván kalitkába zárva, mint a keleti nő, hogy nem áll gyámság alatt, mint az ókori római, vagy a középkori nő. Vágyait többé nem elégíti ki, hogy szabadon kezel-

heti vagyonát, hogy magánjogilag egyenlő a férfival, hogy alkothat végrendeletet, átvehet gyámságot, vállalhat jótállást. Szavazni akar, parlamentbe vágyódik, s bírói széken akar ülni.

Pedig ezek a vágyak lejtőre vezetnek. Testi szervezete ellentmond annak, hogy a honvédelemben a férfival egyenlő kötelességeket teljesítsen, szellemi egyéniségében pedig tulyomó a kedélyvilág, mely befolyásolja józan ítéletét. A nyilvános szereplés, a parlamenti tevékenység, a bírói szék nem neki való. Nyissunk tért a nőnek ott, hol tehetsége áldásosan nyilvánul: az elemi oktatás, a nőnevelés, a betegápolás körül; engedjünk neki minden olyan nemű tevékenységet, mely emeli erkölcsi méltóságát. Egyébben azonban mindenkor törekedjünk arra, hogy a természeti rendeltetésnek megfelelően: legyen az állam a férfié, a család legyen a nőé.

Belföld.

A király szobra Pécsen. A pécsi-honvéd hadapród iskolában a napokban állították fel az épület főbejárata előtt ő felségének bronzból készült két méter magas mellszobrát. A gyönyörű szobor, a mely magas kötalapzaton áll, meglepő hűséggel ábrázolja a királyt. Az épületet augusztus hónap első felében adják át rendeltetésének.

A mezőgazdasági szociálizmus ellen. Perczel Dezső belügyminiszter a legutóbbi időben sorra elutasítja az új földmives egyesületeket, melyek alapszabályaikat jóváhagyás végett felterjesztik és pedig azért, mivel nem az alapszabályokban körülírt, hanem egészen más célra törekvő és más célt szolgáló

egyesület létrehozására irányult leplezett kísérlet forog tenn.

Külföld.

A kiegyezés válsága. A politikai helyzet egyelőre változatlan, bizonytalan, mint volt eddig, s jelentősebb változáson valószínűleg csak akkor megy át, mikor gróf Thun miniszterelnök és Kautz pénzügyminiszter Budapestre jönnek, hogy az újabb provizorium ügyében tárgyaljanak a magyar kormánnyal. Az időt egyelőre utazásokkal töltik ki.

A berlini gyászünnepek. A császár rendeletére a Königsplatzon tervezett nagy gyásztartás elmaradt, e helyett csütörtök délelőtt egyszerű gyász ünnep volt a Vilmos császár-templomban, melyen részt vettek: a birodalmi kancellár, a miniszterek, szövetségi tanács, a tábornoki kar, a birodalmi gyűlés és az országgyűlés tagjai valamint a városi hatóságok képviselői. A templom elé diszszázadot állítottak. Erre a szerény szertartásra zsugorodott össze az eredetileg nagy arányokban tervezett gyászünnepek. A Königsplatz díszítésére különböző oldalról tett áldozatkész ajánlatokat eszerint nem vették igénybe. A berlini diákok nagyszerű gyászünnepre készülnek.

Irodalom.

Most érkezett hozzánk a Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) budapesti kiadóknál megjelenő nagy millenáris emlékműnkének, a Szalay-Baróti irta «Magyar Nemzet Története»-nek a 83-dik füzeté, melylyel a becses munka utolsó kötete végéhez ért. Benne vagyunk már az 1848-as örökké emlékeztető év eseményeiben, melyeket a szerző tömör, erőteljes vonásokban ír le egészen a schwehati csatáig. Külön műmellékletül e füzet V Ferdinánd arcképét adja.

A szöveg illusztrációk a következők: Bathány Lajos gróf. V. Ferdinánd aláírása. Jellachich József báró. Ferencz Károly főherceg. Az 1848-iki országgyűlés megnyitása. Lamberg Ferencz gróf altábornagy. Magyar népfelkelők. A jeles munka részletfeszítésre is beszerezhető úgy a tenti kiadó hivatalnál, mint minden hazai könyvkereskedésben.

is folytatni az életet s ápolni az összeköttetést.

Ezalatt teljesen besötétedett.

Pollner tanár ur kissé tapogatózva haladt az íróasztala felé. Meggyújtotta a masszív bronzlámpát s annak világánál eszmélt föl kábultságából. Eszébe jutott a tegnapi előtti fényes estély, melyet Knopfmacherék rendeztek. Mintha még nem is heverte volna ki azt a nagy lumpolást. Megvolt törve egész testében és szívében is volt még az a megnevezhetetlen édes bizsergés, az a kéjteli vonzódás Knopfmacher Renéé iránt; s valahányszor eszébe jutott, nem birta megállni, hogy föl ne kiáltson:

— Az az asszony! az az átkozott asszony! — Az enyém kell hogy legyen! Szeretömmé kell hogy tegyem! Látszott rajta, hogy boldog és örömteli gondolatokban ringatózik s hogy abban a mámorban él, a melyben valaha Páris szép Helenát karolta át.

Mikor aztán azon is tul esett, tollat vett a kezébe és munkához látott. Egy rakás iskolai füzet hevert előtte szanaszét. Tegnap szedte össze azokat a magyar irodalmi órák, mert Pollner tanár ur pedagógiát s filológiát is végzett a pesti egyetemen. Nagyon félték tőle a gyerekek. Irgalmatlan szigorral klasszifikált s csak a Knop-

macher Zsiga volt az egyedüli — a kit kegyeivel elhalmozott.

Ez a felelete nem jeles ugyan — szokta neki mondani — de azért az «egyest» mégis megadom. A szorgalmat sokra becsülöm. Magánál pedig látom a törekvést.

— Elég! a kérdésre nem tud megtelelni. Ugye-e zavarban van? Na nem mondtam? Roszul is néz ki. Menjen haza Knopfmacher s ügyeljen az egészségére. Most nem adok kalkulust.

— . . . Csókoltatom a mama kezét —

és ezekhez hasonló kifogásokkal, megjegyzésekkel és dicséretekkel halmozta el azt a fiút, míg a többieket minden kis botlásért alaposan elszekirozta, lehordta. — Még tegzte is őket.

Eredj bogáncsot rágni. —

Menj a fókák közé. —

Te grönlandi sirály — stb. s mindezekkel a titulusokkal olyan élvezettel dobálózott.

Egy néhány füzetet már átkorigált s mikor az ötödiket is átolvastá — hangosan felkaczagott — a szamarak! mondotta — még egy «igaz történetet» sem tudnak tisztességesen elbeszélni. — De hát milyen témát is adjon nekik az ember, ha még ezt a feladatot sem tudják megoldani! — Megszekundázta valamenynyit és dühösen lökte magától félre az áttekintett füzeteket.

Mikor aztán a Knopfmacher Zsigáét vette kézbe szinte szánakozóan sóhajtott:

Szegény fiu! Nem is sejti, hogy az anyja ma holnap a szeretöm lesz! — Csak bátorság és lélekjelenlét ez a fő! Hiába Pollner tanár ur fílikus ember. Ismeri a hódítás útjait s be tudja kötni az emberek lelkedő szemét! és mégis mikor a Zsiga füzetébe tekintett s olvasni kezdett, úgy érezte mintha valaki hideg vizet öntött volna a nyakába.

— De hát mit jelentsen ez?! kérdezte s mintha a lámpától várná a felelet, mereven nézett annak aranszinű lángjába. Majd a betűket bámulta meg a mint egymás mellé rakva szavakat és mondatokat alkotva valami «Pollner tanár urról» — mondottak el egy történetet.

Eleinte szóról szóra követte a sorokat, később már szakgatottan, lázas sietséggel habzsolta magába mindazt, a mit az a gyerek írás vonalozott papirosra tett:

. «maga azt hiszi tanár ur, hogy én egy gyámoltalan hülye vagyok! Ugye-e azt hiszi!? No de én tudom, hogy az nem vagyok s csak annyit mondok: «Vigyázzon!» Régóta gyűl a szívembe a keserűség és a kétségbeesés. Nem bírom tovább viselni a szégyent — felázad ellene gyermeki önérzetem, büszkeségem,

HIREK.

Brassó, aug. 4.

— **Gyergyai Dezső.** A mi tanyszáj, nemes érzésű ünnepi szónokunk, akinek hazafias beszédeit mindig élvezettel hallgatta a brassói magyarság, Gyergyai Dezső szentferenczrendi áldozár, a róm. kath. főgimnázium tanára távozik városunkból. Távozása egyúttal kilépését is jelenti a szerzetes rendből, melynek megszigorított szabályaiból úgy látszik ő is levonta a konzekvenciát. Diplomás tanár is lévén, a vallás- és közoktatásiügyi miniszter a jeles tehetségű papot a fehértemplomi állami főgimnáziumhoz rendes tanárrá nevezte ki. Így hozza ezt a mai hivatalos lap s mi nem tudjuk, gratuláljunk-e Gyergyainak, aki itt hagyja a brassói magyarságot, melynek sok idejét és munkáját örömmel áldozta s mely viszont tevékenysége iránt mindenkor elismeréssel adózott? De ha nem is üdvözljük, mindenesetre kívánunk neki sok szerencsét és tehetségéhez méltó sikereket.

— **Kinevezés.** Wasylkievics Viktor székelly-udvarhelyi róm. kath. főgimnasiun tanár Csik-Somlyóra neveztetett ki hasonló minőségben.

— **Nagyszebeni komédia.** E czim alatt az «Országos Hírlap» című politikai napilap ma érkezett számában a következő kis újdonságot közli: «Azon a napon, a melyen a Wasserthal százados és Gariboldi főhadnagy tragédiája leviharzott, egy másik, hasonló történet is megesett Szebenben, melyről az előbbinek hatása alatt kaczagva beszélt a megdöbbsent közönség. Szerencse, hogy a rászedett férj nem viselt kardot és a csábító sem katonai uniformisban, hanem reverendában jár. Az eset a következő: Egy derék és jámbor kereskedő a napokban elutazott hazulról és ami regényes történetekben nem szokatlan, este 11 órakor váratlanul vizatért. Bizonyára ennek a férjnek is meg volt már a gyanuja, mint a bosszuálló szebeni századosnak, mert mikor lakását fényesen kivilágítva látta az utcáról, egyenesen

városházaára ment és két rendőrt vitt magával. Azoknak kíséretében lépett aztán a házba, a hol épenséggel nem várták, mert a látvány, mely eléje tárult, igazán nem férjnek való volt. Felesége és a társalkodó nem egyedül voltak a fényes mulatságon. Két a városban jól ismert lelkiatya is részt vett az estélyen, melyen már magas hullámokat vetett a pezsgős hangulat. De a férj nem rántott kardot (mivelhogy nem is volt neki), hanem megvető pillantásokkal sujtotta le a lelki atyákat és felhívta a rendőröket, hogy a reverendás-betörőket kísérik a városházára. A tisztelendő urak látszólag meg is adták magukat, de személyes tekintélyük tulsegítette őket a hatósági beavatkozáson és másnap, mire az idézés hozzájuk jutott volna, eltávoztak a városból. Az esetet a pajkos páterek egyházi hatóságánál is bejelentette a megcsalt férj.» — Illetékes helyről hír szerint nyilatkozni fognak, hogy az itt leírt eset nem Szebenben történt.

— **Különvonat Tusnádra.** A helybeli városi menetjegyiroda vasárnap f. hó 14-én, különvonatot rendez Tusnádfürdőre és vissza; bővebb felvilágosítások a menetjegyirodában (főtér-tanácsház) kaphatók.

— **Változás a menetrendben.** Augusztus 10-től kezdve a budapest-predeal vonalon az Agostonfalváról minden pénteken, valamint a brassói országos vásárok alkalmával reggel 4 óra 26 perczkor induló és Brassóba reggel 7 óra 4 pkor érkező 552. számú személyszállító tehervonat, az utazó közönség részéről való csekély igénybe vétel következtében meg fog szűnni.

— **A közönség figyelmébe.** Jakab Gyula vendéglős mai hirdetményét ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Megszűnt csőd.** Kunkel György brassói ruhakereskedő elleni csőd a brassói törvényszéknél megszűnt.

— **Öngyilkosság.** Nagy Lujza nagybacsoni illetőségű 18 éves cselédleány, a ki Türkösben Gocsmán Jánosnál szolgált, tegnap délelőtt gazdája csürebén felakasztotta magát. Az öngyilkosság oka szerelmi bánat.

— **Sértésvész.** A napokban tették közzé azon megyék és városok névsorát, a melyekből sértésvész miatt a sertéseknek Ausztriába való bevitele tilos. A lajstromban Brassó és Háromszék megye is benne van.

— **Orthodox zsidók és a női divat.** A zemplénmegyei sztrópkói orthodox zsidó hitközség országos feltűnést keltő mozgalmat indított a divat ellen. A múlt héten ugyanis népes értekezletet tartott a zsinagógában. Az ülésen többen szóvá tették, hogy némely asszony egész héten éhez, mezítláb és rongyosan jár, szombaton azonban selyembe öltözik s 5—8 frtos kalappal, drága nyakékkal páváskodik a rendszeres és testnek megkivántató táplálkozás rovására. Az értekezlet kimondotta, hogy a szerényebb anyagi helyzetű asszonyok tartoznak egyszerű öltözöket viselni, a költséges kalapokat pedig általában mellőzni s azok, a kik ez ellen a határozat ellen vétének, kitiltandók a templomból. A határozatnak a meghozattal után nem sok foganatja lett, mert a múlt szombaton egyetlen szerényen öltözött asszonyt sem lehetett látni a gyülekezésben, a legujabb divatu kalapok ellenben egymással versenyeztek. A hitközség erre végrehajtotta a határozatát s a macskakodó asszonyokat a múlt szombati ajtótosságról kitiltotta.

— **Jó dohánytermés.** Az ezidei dohánytermés minden tekintben sikerültnek ígérkezik. A dohány állása országsszerte jó s ha kedvező marad az időjárás, akkor az idei termés eredménye úgy minőségileg, mint mennyiségileg megfelel a várakozásnak.

Táviratok.

A „Brassói Lapok” eredeti táviratai.

Páris, aug. 4. Hírlík, hogy a ma összeülő minisztertanács a Dreyfus ügyre vonatkozólag fontos határozatokat hozand.

Páris, aug. 4. Garnier, a párisi opera építője meghalt.

Washington, aug. 4. Spanyolország válasza a békefeltételekre még nem jött meg.

Idegenek névsora.

Augusztus hó 3.

Európa szálloda.

Krammer Raimund utazó Budapest. Phleps Ferencz kir. táblai bíró M. Váshely Budapest. Lázár Gyula és anyja keresk. Kovászna. Palágyi József utazó Temesvár. Sánta Gyula és anyja birtokos Mikó-Ujfalu. Baruch J. keresk. Plojest, Nyerkes Gyula szolgabírói iktató Gy-Szt.-Miklós Seitein Rezső könyvelő Hosszufalu.

Bukarest szálloda.

Temesváry Béla utazó Bécs. Reiss Jenő keresk. Gyulafehérvár. Magyarossy Gyula hivatl. Kolozsvár. Stepnicka Manó igaz. Bpest. Frundianu György tőkepénzes Bukarest. Weisz Ferencz utazó Bécs.

Zöldfa szálloda.

Wittmann Dániel mérnök Bécs. Tillmann János hivatl. Bukarest. Schneider August posztós Azuga. Comanescu János kereskedő Sinaia. Hermann Ignác kereskedő Braila.

Grand szálloda.

Szegő Henrik kereskedő Hódmezővásárhely. Abramovits Izrael kereskedő Plojest.

Avagy miért voltam egyedül én az önkényecsze és beczeje egész éven át?!

— Mert anyámmal szeretkezik! — azt kellett minduntalan hallanom. Társaim még a szemembe is mondták nekem.

És kacagták, csufolták a Zsigát, ki nek az anyja Pollner tanár urral csokolódzik!

— Nem tanár ur — nem! Ön nem ért meg engemet. Mit is ért hozzá az a kölyök? Ezt fogja Ön mondani. Holnap szekundába pónál s megszégyeníthet az egész osztály előtt, de nekem ez jól fog esni, mert legalább megmondtam, hogy a tanár ur egy hitvány, gazember!

Ne higgye, hogy anyám játékszer az ön kezében. Sőt ellenkezőleg! Ő az a ki rendelkezik. Knopfmacher Samuelné született Benbart Reneé zsidó asszony, ki szereti családját, imádja gyermekeit, megtesz mindent azok érdekében, áldoz érték pénzt, vagyont a menyinyi kell, de erkölcsé tiszta marad.

Érti Pollner tanár ur! Ön pedig arra aspirál. És még nyilvántja is szándékait?! — Szégyelje magát! —

Knopfmacher Zsiga pedig egyszer és mindenkorra kikéri magának azt az örökös gyámokodást. Nem kell több belőle! Inkább

buktassan meg, de ha zsidó is vagyok, kegyencze senkinek sem akarok lenni.

Sértett ambicióm s olyan régóta érzett ön iránti gyűlöletem adott erőt arra, hogy szavakat találjak, a melyekkel mindezeket elmondhattam.

Knopfmacher Zsigmond.

Pollner tanár ur még egy jó negyed-óraig maradott íróasztala előtt a füzet fölé könyökölve s minél inkább belemélyedt az olvasásba annál hihetlenebbnek találta az egészet. Olyan megfoghatatlan valami volt előtte az, hogy egy tizenhat éves gyermek bele már kontárkodni az ő életébe, hogy fölfedezze gondolatmenetét s egyszerű pár sorral tönkre silányítsa eddigi terveit. Tehát csakugyan léteznek még gyermekek, a kik nyílt ösztönességükkel, becsületességükkel tuljárnak meglett férfiaknak fondorkodó — eszén?!

Mennyivel nemesebb és becsületremélőbb Knopfmacher Zsigmond mint ő!

Hátrahanyatlott a székből, kezeivel elfödte szemeit s érezte, hogy mint ül ki arcára a forró vér szégyenpirja. — Hitványnak, gazembernek nevezte őt az kölyök és — jogosan. Olyan kinosan tépelődött azzal a gondolattal:

«— Hogy kerüljek annak a gyermeknek holnap a szemei elé?

(Vége köv.)

Arverezési hirdetmény.

Magán megbízás folytán ezennel közhirrre teszem, hogy a felszámolás alatt álló brassói előlegező egyesület tulajdonát képező és Tusnád fürdőn lévő és a csik-tusnádi 1008 és 1411 számú telekjegyzőkönyvben 1250836, 12519½, és 12515½ helyrajzi számok alatt foglalt, úgy nevezett ikres ház 1898. évi augusztus hó 17-én délelőtt 10 órakor Tusnádfürdőn, a helyszínén megtartandó önkéntes és nyílt árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 14000 frt azaz tizennégyezer forint osztrák értékben.

Árverelni szándékozók kötelesek, az árverés megkezdése előtt 1000 frt. azaz: egyezer forint bánatpénzt az árverést vezető megbízott kezéhez készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

Az árverési feltételek az árverés megkezdése előtt felfognak olvastatni és addig is alólirott kir. közjegyzőnél az iroda helyiségben Csik-Szeredában, valamint Schnell Károly kir. közjegyző urnál Brassóban és Knapaszek József háztulajdonos urnál Tusnádfürdőn bármikor betekintheők.

Csik-Szeredában 1898. évi július hó 30-án.

Baktsi Gáspár
kir. közjegyző.

373 (2—2)

Kőbányai udvari-söresarnok és vendéglő.

A n. érdemű közönség becses tudomására hozom, hogy f. évi augusztus hó 3-ától kezdve a

Fleischer-féle vendéglőt

saját számlámra bérbe vettem, a hol naponta eredeti kőbányai udvari sört és a legjobb saját erdélyi asztali és csemege boraimat fogom kimeríteni.

Személyes figyelmes kiszolgálásom és mérsékelt ár melletti kitűnő konyhám által törekvésem szigorúan oda fog irányulni, hogy régi jó hírnevemet jövőre is fentartsam és a n. é. közönség teljes megelégedését kiérdemeljem.

Becsés pártfogását kéri

JAKAB GYULA
vendéglős.

Bérletek a házban és házon kívül.

Nászünnepek és banquetek 150 személyig olcsón elvállaltatnak.

380 (2—3)

Figyelmes kiszolgálás.

Zárt társaságok részére külön szoba.

Valódi borok, kitűnő konyha.

Szám 3670 1898. tkvi.

Arverési hirdetmény.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy dr. Vajna Gábor ügyvéd végrehajtónak Jakab Ilona férj. Dávid Mihályné végrehajtást szenvedő elleni 200 fri tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a hosszufalusi kir. bíróság) területén levő, a hosszufalusi 1809 sz. tjkben fekvő A + 5 rend 8477/2 hrsz. egész ingatlanra 44 frtban, 6 rend 9444 hrsz. a. egész ingatlanra 11 frtban, továbbá a hosszufalusi 3862 sz. tjkben foglalt A + 1 rend. 6656 hrsz. a. egész ing. 14 frtban, 2 rd. 6894/2 hrsz. a. egész ing. 160 frtban, 3 r. 8477/3 hrsz. a. egész ing. 44 frtban, 4 r. 9343 hrsz. egész ing. 60 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, s oly feltétellel, hogy a fenti ingatlanokból Dávid Mihály Andrást megillető ¼ rész jutalékra Dávid Mihály javára C. 6. 8. sz. a. bekelezett élethossziglani haszonélvezeti jog az árverés által nem érintetik, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 17. napján délelőtt 9 órakor a helyszínén Hosszufalu község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 33 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó. 1898. évi április hó 26-án.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Pap Péter
egyesbíró.

Tüdőbetegségek

(chronikus katarrhusok és tüdősorvadás)

gyógyíthatók

e kitűnő hatású és teljesen ártalmatlan

„Glandulén“ használat által.

Glandulén a legjobb szer bármilyen nemű tüdőbetegségeknek. Bámulator sikerek régebb és előrehaladottabb tüdőbetegségeknek bizo-nyittatnak gyógyult betegek és hírneves orvosok által.

Glandulén a legbiztosabb ismert szer, minek segítségével a természet a testben gyógyítja a tüdőbetegségeket. A szervezet Glandulén hiányával megbetegszik. Glandulén czélszerű használata fokozza a természetes gyógyulást.

Glandulén nem mesterséges uton előállított vegyi szer, melyeknek többnyire nem kívánt kellemetlen mellékhatásai vannak, teljes n ártalmatlan, huzamosabb használatnál is.

Glandulén előállítatik Dr. Hofman utóda által Meerane (i/S) vegyigyrában egészséges állatoknak tüdőmirigyekből. Tablettákban kellemes és alkalmas alak bevévésre. Minden egyes tablettá tartalmaz 0.25 Glandulén-nek megfelelő 0.05 besűrített mirigyanyagot és 0.20 izjavító tejzúrkot.

Glandulén törvényileg védve és szabadalmazva van, utánzatoktól óvakodjék. Változatlan alakban minden gyógyanyagot tartalmazó Glandulén kapható minden gyógyszerárban: i üveg 2 frt 75 kr. 100 adrb.) és 1 frt 50 kr. (50 drb.) — Ott, hol nem kapható, forduljon főraktárhoz:

Diana gyógyszerár, 267 (9—10)

Budapest, Karoly-körút 5. szám.

honnan kívánatra terjedelmes ismertetés használati utasítás orvosoknak, valamint betegnek bérmentve küldetnek.

Jó és szép butorok

legolcsóbb árakért, előnyös feltételek mellett kaphatók

PAPP FERENCZ

első és legnagyobb

butorraktárában

Brassóban, Kapu-utca 48. sz. a.

Koronás
nemzeti színű
zászlók
minden
nagyságban
2 frttól
felfelé
kapható.

